

KIERA CASS

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΗΣ Νο 1 ΕΥΠΩΛΗΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ Η ΕΠΙΛΟΓΗ

ΚΙ ΕΖΗΣΑΝ ΑΥΤΟΙ ΚΑΛΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Κι έζησαν αυτοί καλά**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Happily Ever After: Companion to the Selection Series

Από τις Εκδόσεις HarperTeen, an imprint of HarperCollins Publishers, Νέα Υόρκη, 2015

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Kiera Cass

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πηνελόπη Τριαδά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Γιαννούσης

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Gustavo Marx

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ: Sandra Suy

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Γεωργία-Στέλλα Γυφτοπούλου

© Kiera Cass, 2015

© Εικονογράφησης: Sandra Suy, 2015

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2023

Πρώτη έκδοση: Οκτώβριος 2023

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-5208-1

Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-5209-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Από το 1979

Έδρα:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Publishers since 1979

Head Office:

121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore:

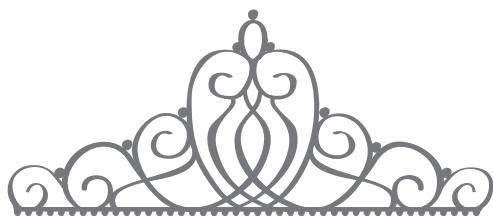
13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr

psychogios.gr

KIERA CASS

ΚΙ ΕΖΗΣΑΝ
ΑΥΤΟΙ ΚΑΛΑ

Μετάφραση: Πηνελόπη Τριαδά

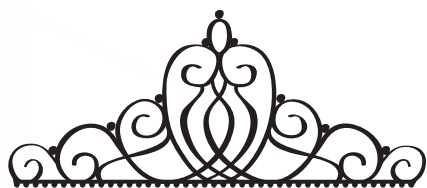
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ
ΕΠΙΣΗΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ

Η Επιλογή, 2013
Οι Επίλεκτες, 2014
Η Εκλεκτή, 2015
Η Διάδοχος, 2016
Το Στέμμα, 2017
Η Λογοδοσμένη, 2021
Η Προδομένη, 2022
Χίλια Χτυποκάρδια, 2023

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ	9
Ο ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ	91
Ο ΦΡΟΥΡΟΣ	171
Η ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ	265
Σκηνές από τη ΣΕΛΕΣΤ	319
Η άφιξη	321
Το φιλί	326
Η αναχώρηση	333
Η ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ	341
Μετά ΤΗΝ ΕΚΛΕΚΤΗ	355
ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΤΩΡΑ;	367

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

ΜΙΑ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ

Αυτή ήταν μια ιστορία που λαχταρούσα να ανακαλύψω η ίδια. Λατρεύω την Άμπερλι. Ως μητέρα, την κοιτάζω με λίγο δέος. Είναι γοητευτική, έξυπνη, χαριτωμένη, όμορφη και, παρόλο που έχει περάσει αρκετή θλίψη στη ζωή της, προσπαθεί να είναι χαρούμενη. Πώς έγινε, λοιπόν, να ερωτευτεί αυτή η μαγική γυναίκα κάποιον σαν τον Κλάρκσον Σριβ;

Είχε πολύ ενδιαφέρον να παρακολουθήσω όχι μόνο την Άμπερλι στην εφηβεία, αλλά και τον Κλάρκσον. Βλέποντας την κακοποίηση και την ανησυχία που αντιμετώπισε εκείνος, κατάφερα να δω με ποιον τρόπο ο χρόνος και ο φόβος μπορούν να διαμορφώσουν ένα άτομο σε κάποιον που, κατά τη γνώμη των περισσοτέρων, είναι κακός. Ήταν, επίσης, εκπληκτικό να βλέπω την Άμπερλι να προσπαθεί τόσο σκληρά να βρει κάτι θετικό σε εκείνον και στη μητέρα του, παρά τις όχι και τόσο θετικές εμπειρίες της. Νομίζω πως πιστεύει πραγματικά ότι κανείς δεν είναι από τη φύση του κακός, ότι κάθε ψυχή έχει ψήγματα καλού μέσα της και τα αναζητά διαρκώς. Αυτό θα εξηγούσε πάρα πολλές στιγμές στη δική της διαδικασία Επιλογής και επίσης θα καθιστούσε πιο εύκολο να καταλάβει κάποιος γιατί ήταν τόσο πρόθυμη να δεχτεί τη επιλογή του γιου της για σύζυγο, παρόλο που ο σύζυγός της (και η χώρα γενικότερα) την είχε ξεγράψει.

Μία από τις ανησυχίες μου γι' αυτή την ιστορία είναι μήπως αφαιρέσει κάτι από την Άμπερλι. Ανησυχώ ότι την κάνει να δείχνει ανόητη, την κάνει να δείχνει πως παραβλέπει τα λόγια και

τις πράξεις του Κλάρκσον, και συνεχίζει να τον θέλει. Νιώθω πως ίσως αυτή να είναι η μοναδική ευκαιρία μου να πω αυτό: ο σκοπός αυτής της ιστορίας δεν ήταν ποτέ να εγκρίνει τις κακοποιητικές σχέσεις. Η ελπίδα μου ήταν πως, όπως όλα όσα γράφω, θα ήταν απλώς ειλικρινής. Ξέρουμε ότι ο Κλάρκσον έχει τα ελαττώματά του. Το ίδιο και η Άμπερλι. Αυτή η ιστορία είναι μια κρυφή ματιά σε δυο διαλυμένους ανθρώπους.

Κίρα

ΗΜΑΣΤΑΝ ΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ κι αυτός ήταν ο τέταρτος πονοκέφαλός μου. Πώς θα εξηγούσα κάτι τέτοιο στον πρίγκιπα; Λες και δεν ήταν αρκετά άσχημο που σχεδόν κάθε κορίτσι που είχε απομείνει ήταν Δύο. Λες και οι καμαριέρες μου δεν έκαναν ήδη ό,τι μπορούσαν για να φτιάξουν τα ταλαιπωρημένα χέρια μου. Κάποια στιγμή θα αναγκαζόμουν να του πω για τα κύματα ναυτίας που έρχονταν χωρίς προειδοποίηση. Αν, δηλαδή, με πρόσεχε ποτέ.

Η βασίλισσα Άμπι καθόταν στην αντίθετη πλευρά της Αίθουσας των Κυριών, λες και σκόπιμα προσπαθούσε να διαχωρίσει τον εαυτό της από τα κορίτσια. Από την ελαφριά ψύχρα που έμοιαζε να εκπέμπει είχα την αίσθηση ότι δεν της ήμασταν και τόσο ευπρόσδεκτες.

Είχε το χέρι της απλωμένο προς μια καμαριέρα που της λιμάριζε τα νύχια. Όμως ακόμα και την ώρα που την περιποιούνταν, η βασίλισσα έμοιαζε εκνευρισμένη. Δεν το καταλάβαινα, αλλά προσπάθησα να μην την κρίνω. Ίσως να είχε σκληρύνει και η δική μου καρδιά, αν είχα χάσει τον σύζυγό μου τόσο νέα. Ήταν μεγάλη τύχη που ο Πόρτερ Στριβ, εξάδελφος του μακαρίτη του συζύγου της, την πήρε για δική του γυναίκα, επιτρέποντάς της να κρατήσει το στέμμα.

Κοίταξα γύρω μου στην αίθουσα και παρατήρησα τα άλλα

κορίτσια. Η Γκίλιαν ήταν Τέσσερα σαν εμένα, αλλά σωστό Τέσσερα. Και οι δυο γονείς της ήταν σεφ και από τον τρόπο που περιέγραφε τα γεύματά μας είχα την αίσθηση ότι θα ακολουθούσε κι εκείνη το ίδιο μονοπάτι. Η Λι και η Μάντισον σπουδάζαν κτηνιατρική και επισκέπτονταν τους στάβλους όσο πιο συχνά τους επιτρεπόταν.

Ήξερα ότι η Νόβα ήταν ηθοποιός και είχε ένα πλήθος από θαυμαστές που τη λάτρευαν και ήθελαν να τη δουν στον θρόνο. Η Ούμα ήταν γυμνάστρια και το λεπτεπίλεπτο σώμα της ήταν γεμάτο χάρη, ακόμα κι όταν ήταν ακίνητη. Αρκετά από τα Δύο που βρίσκονταν εδώ δεν είχαν καν επιλέξει κάποιο επάγγελμα ακόμα. Αν κάποιος πλήρωνε τους λογαριασμούς μου, με τάιζε και μου είχε εξασφαλίσει μια στέγη, ούτε εγώ θα ανησυχούσα γι' αυτό.

Έτριψα τον πονεμένο μου κρόταφο και ένιωσα το σκασμένο δέρμα και τους κάλους να τρίβονται στο μέτωπό μου. Σταμάτησα και κοίταξα τα τσακισμένα χέρια μου.

Ο πρίγκιπας δε θα με ήθελε ποτέ.

Κλείνοντας τα μάτια μου, σκέφτηκα την πρώτη φορά που γνώρισα τον πρίγκιπα Κλάρκσον. Μπορούσα να θυμηθώ την αίσθηση του δυνατού χεριού του καθώς έσφιγγε το δικό μου. Ευτυχώς που οι καμαριέρες μου μού είχαν βρει δαντελένια γάντια για να φορέσω, διαφορετικά ίσως να με είχε στείλει σπίτι μου αμέσως. Ήταν συγκροτημένος, ευγενικός και έξυπνος. Όλα όσα θα έπρεπε να είναι ένας πρίγκιπας.

Τις τελευταίες δύο βδομάδες είχα συνειδητοποιήσει ότι δε χαμογελούσε πολύ. Ήταν λες και φοβόταν πως θα τον έκριναν, αν έβρισκε κάποια πράγματα αστεία. Αλλά, Θεούλη μου, πώς φωτίζονταν τα μάτια του όταν χαμογελούσε... Τα σκούρα ξανθά μαλλιά, τα γαλάζια μάτια, η δύναμη που εξέπεμπε... ήταν τέλειος.

Δυστυχώς, εγώ δεν ήμουν. Αλλά κάποιος τρόπος θα πρέπει να υπήρχε για να κάνω τον πρίγκιπα Κλάρκσον να με προσέξει.

Αγαπημένη μου Αντζέλ,

Κράτησα την πένα στον αέρα για μια στιγμή, γνωρίζοντας ότι αυτό ήταν άσκοπο. Ωστόσο, συνέχισα να γράφω.

έχω τακτοποιηθεί στο παλάτι. Είναι όμορφο. Είναι κάτι περισσότερο από όμορφο, αλλά δεν ξέρω αν έχω τις σωστές λέξεις για να το περιγράψω. Στο Άντζελες υπάρχει ένα διαφορετικό είδος ζεστασιάς απ' ό,τι στην πατρίδα, αλλά ούτε κι αυτό ξέρω πώς να το περιγράψω. Δεν θα ήταν υπέροχο αν μπορούσες να έρθεις για να πιάσεις και να δεις και να μυρίσεις τα πάντα η ίδια; Και, ναι, υπάρχουν πάρα πολλή πράγματα να μυρίσεις.

Ξε ό,τι αφορά τον διαγωνισμό, δεν έχω περάσει ούτε ένα δευτερόλεπτο μόνη με τον περίγλωττο.

Το κεφάλι μου πονούσε. Έκλεισα τα μάτια μου, αναπνέοντας αργά. Διέταξα τον εαυτό μου να συγκεντρωθεί.

Είμαι σίγουρη πως έχεις δει στην τηλεόραση ότι ο περίγλωττος Κλάρκσον έχει διάξει έξι κορίτσια, όλα τους τέσσερα και πέντε και ένα έξι. Έχουν απομείνει άλλα δύο τέσσερα και μερικά τρία. Αναρωτιέμαι αν περιμένουν από εκείνον να διαλέξει κάποιον Δύο. Νομίζω ότι κάτι τέτοιο θα ήταν λογικό, αλλά αυτό μου προκαλεί στενοχώρια.

Μπορείς να μου κάνεις μια χάρη; Θα ρωτήσεις τη μαμά και τον μπαμπά αν υπάρχει κάποιος εξάδελφος ή κάποιος άλλος στην οικογένεια που ανήκει στις ανώτερες τάξεις; Έπρεπε να είχα ρωτήσει προσού φύγω. Νομίζω ότι μια τέτοια πληροφορία θα βοηθούσε πολύ.

Άρχισε να με πλημμυρίζει εκείνη η ναυτία που μερικές φορές συνόδευε τους πονοκεφάλους.

*Πρέπει να διακόψω κάπου εδώ. Συμβαίνουν πορρήα. Θα σε εί-
λω κι άρρηο γράμμα σύντομα.*

*Θα σ' αγαπώ για πάντα,
Άμπερλι*

Ένωθα έτοιμη να λιποθυμήσω. Δίπλωσα το γράμμα μου και σφράγισα τον φάκελο στον οποίο είχα ήδη γράψει τη διεύθυνση. Έτριψα τους κροτάφους μου ξανά, ελπίζοντας ότι η ελαφριά πίεση θα μου πρόσφερε λίγη ανακούφιση, αν και δεν το έκανε ποτέ.

«Όλα καλά, Άμπερλι;» ρώτησε η Ντανίκα.

«Ναι... ναι», είπα ψέματα. «Μάλλον είμαι κουρασμένη. Ίσως πάω μια βόλτα. Για να κυκλοφορήσει λίγο το αίμα μου».

Χαμογέλασα στην Ντανίκα και τη Μάντελιν κι έφυγα από την Αίθουσα των Κυριών κατευθυνόμενη στο μπάνιο. Λίγο κρύο νερό στο πρόσωπό μου θα κατέστρεφε το μακιγιάζ μου, ίσως όμως να με έκανε να νιώσω καλύτερα. Προτού προλάβω να φτάσω εκεί, με έπιασε πάλι εκείνη η ζαλάδα. Κάθισα σε έναν από τους μικρούς καναπέδες που υπήρχαν κατά μήκος των διαδρόμων, και ακούμπησα το κεφάλι μου στον τοίχο, προσπαθώντας να συνέλθω.

Δεν έβγαζε νόημα όλο αυτό. Όλοι ήξεραν πως ο αέρας και το νερό στις νότιες περιοχές της Ιλέα ήταν βλαβερά. Ακόμα και όσα Δύο έμεναν εκεί μερικές φορές είχαν προβλήματα υγείας. Όμως ο καθαρός αέρας εδώ, το καλό φαγητό και η άριστη φροντίδα που μου παρείχε το παλάτι δε θα έπρεπε να είχαν βοηθήσει σε αυτό;

Αν συνεχιζόταν, θα έχανα κάθε ευκαιρία να κάνω εντύπωση στον πρίγκιπα Κλάρκσον. Κι αν δεν κατάφερα να πάω στο κροκέ το απόγευμα; Μπορούσα να νιώσω τα όνειρά μου να γλιστρούν μέσα από τα δάχτυλά μου. Το καλύτερο που είχα να κάνω ήταν να αποδεχτώ την ήττα από τώρα. Θα με πονούσε λιγότερο μετά.

«Τι κάνεις;»

Τραβήχτηκα απότομα από τον τοίχο και είδα τον πρίγκιπα Κλάρκσον να με κοιτάζει.

«Τίποτα, υψηλότατε».

«Είσαι άρρωστη;»

«Όχι, φυσικά και όχι», επέμεινα και σηκώθηκα όρθια. Αλλά αυτό ήταν λάθος. Τα πόδια μου υποχώρησαν και σωριάστηκα στο πάτωμα.

«Δεσποινίς!» αναφώνησε και ήρθε δίπλα μου.

«Συγγνώμη», ψιθύρισα. «Αυτό είναι εξευτελιστικό».

Με σήκωσε στην αγκαλιά του. «Κλείσε τα μάτια σου, αν ζαλίζεσαι. Θα πάμε στην πτέρυγα του νοσοκομείου».

Τι αστεία ιστορία θα ήταν αυτή για τα παιδιά μου: κάποτε ο πρίγκιπας με κουβάλησε σαν να ήμουν πούπουλο ως την άλλη πλευρά του παλατιού.

Μου άρεσε εδώ, στην αγκαλιά του. Πάντα αναρωτιόμουν πώς να ήταν κάτι τέτοιο.

«Αχ, Θεούλη μου», φώναξε κάποια. Άνοιξα τα μάτια μου για να δω μια νοσοκόμα.

«Νομίζω ότι λιποθύμησε», είπε ο Κλάρκσον. «Δε φαίνεται να έχει τραυματιστεί».

«Αφήστε την εδώ, σας παρακαλώ, υψηλότατε».

Ο πρίγκιπας Κλάρκσον με απόθεσε σε ένα από τα κρεβάτια που βρίσκονταν διάσπαρτα στην πτέρυγα, και τράβηξε προσεκτικά τα χέρια του. Ήλπιζα ότι μπορούσε να δει την ευγνωμοσύνη στα μάτια μου.

Φαντάστηκα ότι θα έφευγε αμέσως, όμως εκείνος συνέχισε να στέκεται εκεί καθώς η νοσοκόμα έλεγχε τον σφυγμό μου.

«Έφαγες σήμερα, αγαπητή μου; Ήπιες αρκετό νερό;»

«Μόλις τελειώσαμε το πρωινό», απάντησε εκείνος για μένα.

«Νιώθεις άρρωστη;»

«Όχι. Δηλαδή... ναι. Αυτό που εννοώ είναι ότι... δεν είναι τί-

ποτα». Ήλπιζα ότι, αν το έκανα να μοιάζει με κάτι ασήμαντο, θα κατάφερνα να παρευρεθώ στο κροκέ αργότερα.

Η γκριμάτσα που έκανε εκείνη ήταν βλοσυρή και ταυτόχρονα γλυκιά. «Διαφωνώ... έπρεπε να σε κουβαλήσουν ως εδώ».

«Αυτό συμβαίνει συνέχεια», είπα αγανακτισμένη.

«Τι εννοείς;» επέμεινε η νοσοκόμα.

Δεν είχα σκοπό να ομολογήσω κάτι τέτοιο. Αναστέναξα, προσπαθώντας να σκεφτώ πώς να το εξηγήσω. Τώρα ο πρίγκιπας θα έβλεπε πόση ζημιά μου είχε κάνει η ζωή μου στην Οντουράγκουα.

«Έχω συχνά πονοκεφάλους. Και μερικές φορές μού προκαλούν ζαλάδα». Κατάπια, καθώς ανησυχούσα τι μπορεί να σκεφτόταν ο πρίγκιπας. «Στο σπίτι μου πηγαίνω για ύπνο πολλές ώρες πριν από τα αδέλφια μου και αυτό με βοηθάει να αντέξω τις εργασίες της ημέρας. Μου ήταν πιο δύσκολο να ξεκουραστώ εδώ».

«Μμμ... Κάτι άλλο εκτός από τους πονοκεφάλους και την κούραση;»

«Όχι, κυρία».

Δίπλα μου ο Κλάρκσον μετατόπισε το βάρος του. Ήλπιζα ότι δεν μπορούσε να ακούσει την καρδιά μου να χτυπάει σαν τρελή.

«Πόσο καιρό έχεις αυτό το πρόβλημα;»

Σήκωσα τους ώμους μου. «Μερικά χρόνια, ίσως και παρ'απάνω. Είναι κάτι συνηθισμένο τώρα».

Η νοσοκόμα έδειχνε ανήσυχη. «Υπάρχει κάποιο ιστορικό στην οικογένειά σου;»

Έκανα μια παύση προτού απαντήσω. «Όχι ακριβώς. Αλλά μερικές φορές ματώνει η μύτη της αδελφής μου».

«Μήπως απλώς έχεις φιλάσθενη οικογένεια;» ρώτησε ο Κλάρκσον, με ένα ίχνος αηδίας στη φωνή του.

«Όχι», απάντησα, θέλοντας να υπερασπιστώ τον εαυτό μου, ενώ την ίδια στιγμή ντρεπόμουν να εξηγήσω. «Ζω στην Οντουράγκουα».

Ύψωσε τα φρύδια του με κατανόηση. «Ω...»

Το γεγονός ότι ο Νότος ήταν τόσο μολυσμένος δεν αποτελούσε μυστικό. Ο αέρας ήταν επιβλαβής. Το νερό επίσης. Υπήρχαν πάρα πολλά ανάπηρα παιδιά, στérεις γυναίκες και θάνατοι νέων ανθρώπων. Όταν περνούσαν οι αντάρτες, άφηναν μια σειρά από γκράφιτι πίσω τους, απαιτώντας να μάθουν γιατί το παλάτι δεν είχε κάνει κάτι για να το διορθώσει αυτό. Ήταν θαύμα που ολόκληρη η οικογένειά μου δεν ήταν τόσο άρρωστη όσο εγώ. Ή που δεν ήμουν χειρότερα.

Πήρα μια βαθιά ανάσα. Τι, στο καλό, έκανα εδώ; Είχα περάσει τις εβδομάδες πριν από την Επιλογή φτιάχνοντας αυτό το παραμύθι μέσα στο κεφάλι μου. Όμως οι ευχές και η ονειροπόληση δεν αρκούσαν για να με κάνουν άξια για έναν άντρα σαν τον Κλάρκσον.

Γύρισα το πρόσωπό μου από την άλλη επειδή δεν ήθελα να με δει να κλαίω. «Μπορείτε να φύγετε, σας παρακαλώ;»

Ακολούθησαν μερικές στιγμές σιωπής και μετά άκουσα τα βήματά του καθώς απομακρυνόταν. Όταν έπαψαν να ακούγονται, λύγισα.

«Έλα, καλή μου, μην κλαις», είπε η νοσοκόμα προσπαθώντας να με παρηγορήσει. Ήμουν τόσο συντετριμμένη, που την αγκάλιασα τόσο σφιχτά όσο αγκάλιαζα τη μητέρα ή τα αδέρφια μου. «Ένας τέτοιος διαγωνισμός είναι πολύ αγχωτικός και ο πρίγκιπας Κλάρκσον το καταλαβαίνει αυτό. Θα πω στον γιατρό να σου γράψει κάτι για τους πονοκεφάλους σου· θα σε βοηθήσει».

«Είμαι ερωτευμένη μαζί του από τότε που ήμουν επτά χρονών. Του σιγοτραγουδούσα “χρόνια πολλά” κάθε χρόνο με το πρόσωπο χωμένο στο μαξιλάρι μου, έτσι ώστε η αδελφή μου να μη με κοροϊδεύει. Όταν άρχισα να μαθαίνω καλλιγραφία, έκανα εξάσκηση γράφοντας τα ονόματά μας μαζί... Και τώρα, να μου μιλάει πρώτη φορά και να με ρωτάει αν είμαι φιλάσθενη;»

Έκανα μια παύση, ελευθερώνοντας μια κραυγή. «Δεν είμαι αρκετά καλή».

Η νοσοκόμα δεν προσπάθησε να διαφωνήσει μαζί μου. Με άφησε να κλάψω.

Ντρεπόμεν πάρα πολύ. Ο Κλάρκσον θα με έβλεπε πάντα σαν το αρρωστιάριο κορίτσι που τον απέρριψε. Ήμουν σίγουρη ότι η ευκαιρία μου να κερδίσω την καρδιά του χάθηκε για πάντα. Τι να με έκανε τώρα;

Η ιστορία
της Αμέρικα
δεν ήταν η μόνη
με ευτυχισμένο
τέλος...

Επιστρέψτε στον υπέροχο
κόσμο της αγαπημένης
μπεστ σέλερ σειράς
Η ΕΠΙΛΟΓΗ.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 27999